

Nr 31

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner angående avveckling av vissa punktskatter.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 152 av herr *Gösta Jacobsson* och II: 404 av fru *Gärde Widemar m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala att Kungl. Maj:t i samband med beredning av förslag om mervärdeskatt måtte överväga borttagandet av den särskilda varuskatten på tekniska preparat; samt

2) de likalydande motionerna I: 583 av herr *Stefanson m. fl.* och II: 727 av herr *Nordgren m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ger till känna sin uppfattning att försäljningsskatten på guldsmedsvaror bör avvecklas så snart ske kan.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II: 404 och II: 727.

Gällande bestämmelser m. m.

Särskild varuskatt

Enligt förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt utgår sådan skatt med 50 % av de skattepliktiga varornas beskattningsvärde. De skattepliktiga varorna anges i en till förordningen fogad förteckning och omfattar två varugrupper, nämligen choklad- och konfektyrvaror samt vissa kosmetiska preparat. Beskattningsvärdet för de kosmetiska preparaten är lika med högsta pris till detaljist medan priset från fabrik är beskattningsvärde för choklad- och konfektyrvaror. Skattskyldig är tillverkare av skattepliktig vara eller registrerad importör. I fråga om beskattningen av de kosmetiska preparaten får här erinras om att *1965 års riksdag* på grundval av förslag i propositionen nr 14 beslöt ersätta de tidigare gällande skattesatserna på 20, 40 och 65 % med den nuvarande enhetliga skatt-
1—Bihang till riksdagens protokoll 1967. 7 saml. Nr 31

tesatsen på 50 % och att i samband därmed skatten på schamponeringsmedel och munvårdspreparat avvecklades.

Genom beslut av 1966 års riksdag avvecklades den särskilda omsättningskatten på teknisk sprit, vilket innebar en skattelättnad för de kosmetiska preparat som är alkoholhaltiga, exempelvis hårvatten, rakvatten och eau-de-cologne.

Den särskilda varuskatten beräknas under budgetåret 1967/68 inflyta med 285 milj. kr., varav 90 milj. kr. avser skatt på kosmetiska preparat.

Försäljningsskatt

Skatt enligt förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt utgår förutom på s. k. äkta mattor också på guldsmedsvaror, dvs. arbeten av guld, silver, platina eller annan ädel metall med eller utan infattade pärlor eller stenar samt oinfattade äkta pärlor och ädelstenar.

Skatten för guldsmedsvaror utgör 20 % av ett beskattningsvärde som motsvarar konsumentpriset inkl. skatt. I fråga om skattepliktig import utgör beskattningsvärdet, då varan av annan än registrerad säljare införs till riket för försäljning, det beräknade konsumentpriset och eljest varans tullvärde med tillägg av tull ökat med 25 %. Allmän varuskatt inräknas i intet fall i beskattningsvärdet.

Försäljningsskatten grundas tekniskt sett på ett registreringssystem med obligatorisk registrering av tillverkare av skattepliktiga varor och frivillig registrering av återförsäljare av sådana varor. Med registrering enligt förordningen följer, å ena sidan, möjlighet att från annan registrerad inköpa skattepliktiga varor utan skattskyldighet för säljaren och, å andra sidan, skyldighet att till kontrollstyrelsen deklarerera och erlægga skatt för den försäljning som sker till annan än registrerad. Någon skillnad föreligger härvidlag inte mellan registrerad som säljer varor av egen tillverkning och den som uteslutande bedriver återförsäljning. Tillverkare får sålunda genom registreringen automatiskt möjlighet att inköpa varor av annans tillverkning utan att därvid erlægga skatt.

För budgetåret 1967/68 beräknas försäljningsskatten ge en sammanlagd inkomst av 52 milj. kr., varav ca 45 milj. kr. avser guldsmedsvaror.

Frågornas tidigare behandling

Frågan om punktskatternas bibehållande eller avveckling prövades av 1963 års riksdag med anledning av då väckta motioner angående avveckling helt eller delvis av dessa skatter. Riksdagen beslöt på bevillningsutskottets förslag (BevU 1963: 16) att överlämna samtliga motioner till allmänna skatteberedningen för beaktande. Utskottet uttalade bl. a. som sin uppfattning att ju mer den allmänna varuskatten höjes desto mer framträder olägenheterna av punktskatterna.

Allmänna skatteberedningen förordade i sitt betänkande Nytt skattesystem

(SOU 1964: 25) att de särskilda varuskatterna skulle avvecklas vid införande av en mervärdeskatt. I sin detaljgranskning av punktskatterna anförde beredningen i fråga om de här aktuella skatterna bl. a. följande.

Det kemisk-tekniska varuområdet. Den särskilda varuskatten på kosmetika, parfymer, hårvatten, tandkräm m. fl. sådana varor kan för budgetåret 1964/65 beräknas ge en intäkt av drygt 80 miljoner kr. I fråga om detta varuområde har speciellt beskattningen av tandkräm, tandpulver och munvatten varit föremål för diskussion, och såsom tidigare omnämnts framfördes senast vid 1963 års vårriksdag motionsyrkanden om ett slopande av skatten på dessa varor.

Även i direkt till beredningen framförda synpunkter från företag inom branschen har man särskilt vänt sig mot att genom särbeskattning fördyra de medel, som verkar för en bättre munhygien. Andra skäl har emellertid även återopats för en fullständig avveckling av skatten i denna del. Det förhållandet att skatten ansetts träffa i viss mån lyxbetonade eller umbärliga varor kan enligt dessa uttalanden icke längre med större fog hävdas. Skatten medför, enligt vad som framhålles av branschens företrädare, en orättvis belastning av ett visst varuområde, och denna orättvisa förstärkes av en kumulativ total skatteeffekt. I vissa fall träffas produkterna av tre olika skatter, genom att skatt även utgår på råvaran teknisk sprit. Detta liksom de för skilda varugrupper varierande skattesatserna får, framhåller man, en direkt inverkan på produktionsinriktningen. Tillverkarna tvingas att anpassa produkterna efter beskattningen och att därvid av skattetekniska skäl utforma produkterna annorlunda än som från konsumentens synpunkt vore mest önskvärt. Härtill kommer, att de kriterier, efter vilka skatteplikten avgöres, är vaga, varför det uppstår betydande svårigheter i fråga om såväl avgränsningen av det skattepliktiga varuområdet som klassificeringen av de skattepliktiga varorna efter skatteklass. Såsom exempel härpå nämnes, att ett schamponeringsmedel kan beroende på utformningen i vissa detaljer vara skattefritt eller skattepliktigt och i senare fallet beskattas efter skattesatsen 20, 40 eller 65 procent. Osäkerheten beträffande klassificeringen i skattehänseende och en ofrånkomlig skönsmässighet i bedömningen utgör enligt fabrikanterna ett störande inslag i konkurrensen liksom det förhållandet att skattefria substitutvaror förekommer i viss utsträckning.

Enligt beredningens uppfattning föreligger icke sådana särskilda skäl, som motiverar ett fortbestånd av den särskilda varuskatten på detta varuområde i det av beredningen förordade skattesystemet.

Försäljningsskatten (SFS 1948: 85) omfattar med vissa speciella inskränkningar guldsmedsvaror (naturpärlor, ädelstenar och varor därav samt varor av ädelmetall), grammofonvaror (grammofoner, skivspelare och grammofonskivor) och s. k. äkta mattor. Skyldighet att erlagga försäljningsskatt åvilar den, som hos kontrollstyrelsen blivit registrerad såsom säljare av skattepliktig vara, ävensom icke registrerad importör av sådan vara. Obligatorisk registreringsskyldighet föreligger för yrkesmässig tillverkare av skattepliktig vara. Därjämte kan den, som enbart säljer skattepliktiga varor av annans tillverkning, frivilligt låta registrera sig som skattskyldig. Sålunda registrerad äger skattefritt inköpa skattepliktiga varor för återförsäljning och har att redovisa skatt för egen försäljning eller motsvarande till icke registrerad köpare. För andra skattskyldiga än sådana som endast säljer guldsmedsvaror av egen tillverkning gäller att skatt skall er-

läggas med visst minimibelopp för år eller månad räknat. Därigenom är det icke ekonomiskt fördelaktigt för företag med endast liten skattepliktig försäljning att låta registrera sig som skattskyldig.

I fråga om försäljning inom landet och motsvarande utgör skatten 20 procent av detaljhandelspriset inklusive skatt i vad avser guldsmedsvaror och äkta mattor. Motsvarande gäller i fråga om skattepliktig import av guldsmedsvaror, medan skatten vid skattepliktig import av äkta mattor utgår enligt differentierade skattesatser efter vikt.

Nyssnämnda minimiskatt utgör 1 200 kr. per år eller 100 kr. per månad för återförsäljare av guldsmedsvaror. Samma belopp gäller för dem, som säljer gramfonfonskivor och äkta mattor av enbart egen tillverkning, medan minimibeloppet 3 600 kr. per år eller 300 kr. per månad gäller övriga registrerade säljare av sådana varor.

Försäljningsskatten beräknas för budgetåret 1964/65 ge en intäkt av 60 miljoner kr., fördelade med 49 miljoner kr. på guldsmedsvaror, 8 miljoner kr. på gramfonfonvaror och 3 miljoner kr. på äkta mattor.

Såsom redovisats i det föregående har yrkanden om ett slopande av särbeskattningen av grammonfonvaror framförts i till Kungl. Maj:t ingivna och till beredningen överlämnade framställningar från *Svenska tonsättares internationella musikbyrå*, *Sveriges allmänna biblioteksförening*, *Musikfrämjandet m. fl.* För en sådan åtgärd har man i dessa framställningar åberopat gramfonfonvarornas stora betydelse för det allmänna musikintresset och för musikundervisningen samt särbeskattningens hämmande inverkan på möjligheterna att inspela värdefullare och artistiskt mera högklassiga musikverk. Det framhålls vidare att beskattningen framstår som i hög grad orättvis vid jämförelse med förhållandena för andra konstnärliga verk och för andra former av musikåtergivning. Härvidlag har man särskilt pekat på att en ökad användning av bandspelare bidragit till en minskad avsättning av grammonfonvaror. Såsom en alternativ lösning har därför ifrågasatts införandet av en särskild licensavgift för bandspelare för att åstadkomma större skattemässig likställighet mellan olika former av musikåtergivning.

I tidigare omnämnda motioner till 1963 års vårriksdag åberopas i stort sett samma skäl för en avveckling av särbeskattningen av grammonfonvaror. Vid denna riksdag framfördes även motionsyrkanden om en provisorisk nedsättning av försäljningsskatten på guldsmedsvaror. Såsom skäl härför åberopades bl. a., att man i Danmark med verkan fr. o. m. den 1 april 1963 slopa dittillsvarande särbeskattning av guldsmedsvaror och att detta kunde förväntas medföra, att ytterligare betydande summor undandroges den svenska guldsmedsbranschen utöver vad som redan tidigare följt av att man vid resor utomlands kan köpa guldsmedsvaror till förmånligare priser.

Särskilda skäl har således anförts för en avveckling av försäljningsskatten i dess väsentligaste delar. Vad som härvid anförts synes även få ökad betydelse i det för beredningen aktuella läget med ökat uttag av generell indirekt skatt. Beredningen anser emellertid redan utifrån tidigare deklarerad principiell inställning till punktbeskattningen, att försäljningsskatten i dess helhet bör avvecklas vid en omläggning av skattesystemet enligt de av beredningen förordade riktlinjerna. Vad som anförts till stöd för nyss återgivna yrkanden styrker denna uppfattning.

För att överse allmänna skatteberedningens förslag angående socialförsäkringsavgifter och indirekt beskattning tillkallade Kungl. Maj:t i början av år 1965 en särskild utredning, vars arbete beräknas bli slutfört under år 1967.

I fråga om *den särskilda varuskatten* på kosmetiska preparat har riksdagen tidigare tagit ställning till inte bara de yrkanden om en allmän punkt-skatteavveckling och de motionsyrkanden rörande munvårdspreparat, som nämns i allmänna skatteberedningens ovan återgivna redogörelse, utan också till yrkanden om en lägre skattesats, 40 %, i samband med införandet av nuvarande skattesats på 50 %. Yrkandet avvisades med hänvisning till bl. a. de statsfinansiella följderna härav.

Utöver de av allmänna skatteberedningen redovisade motionsyrkandena rörande *försäljningsskatten* har yrkanden om avveckling av denna skatt framförts såväl till vår- som höstriksdagen 1965. Yrkandena har i huvudsak motiverats med beskattningens snedvridande effekter och vissa därav betingade konkurrensrubbingar. Även skattens hämmande effekt på det konstnärliga ädelsmidet har åberopats liksom den obeskattade resandeinförseln av ädelmetallvaror. Motionerna avstyrktes med hänvisning i första hand till det därav föranledda skattebortfallet.

Motionerna

I *motionerna I: 152* och *II: 404* redovisas de ursprungliga motiven för införande av den särskilda varuskatten på tekniska preparat samt de skäl för avveckling av denna skatt som såväl 1952 års kommitté för indirekta skatter som allmänna skatteberedningen anfört.

Motionärerna understryker vikten av att allmänna skatteberedningens synpunkter i detta avseende beaktas vid den överarbetning av dess förslag som för närvarande pågår inom finansdepartementet. I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 år 1965 anförde departementschefen bl. a. att höjningen av den allmänna varuskatten motiverade en omprövning av den särskilda varuskattens höjd och omfattning. Bevillningsutskottet anförde i ett betänkande 1963: 16 likartade synpunkter och ansåg bl. a. att »i och för sig torde det enligt utskottets uppfattning vara så att ju mer den allmänna varuskatten höjes desto mer framträder olägenheterna av punktskatterna». I årets statsverksproposition föreslås en höjning av den allmänna varuskatten med 1 %. Motionärerna anser att denna höjning motiverar en omprövning av den särskilda varuskattens höjd och omfattning. Det föreligger i dag en rad starka motiv för att helt slopa skatten på tekniska preparat.

För flertalet människor torde användningen av toalettartiklar och kosmetiska preparat utgöra en ren nödvändighet. Arbetsplatsen och den sociala miljön kräver att kvinnan och mannen skall vara välvårdade och fräscha. De aktuella beskattade varorna torde dock fortfarande till allra största del förbrukas av kvinnor. Man kan därför påstå att denna varuskatt särskilt drabbar kvinnornas konsumtion och denna konsumtionskategori hårt.

En särskild punktbeskattning som drabbar delar av ett sortiment leder lätt till att det uppkommer konstlade prisrelationer mellan olika varor. Vidare påverkas produktionens inriktning av skatten. Tillverkarna har av skattetekniska skäl valt att utforma produkterna med hänsyn till beskattningen.

Det borde även utgöra en konsekvent åtgärd i de europeiska integrationssträvandena att de svenska leverantörerna och detaljhandlarna inte skall behöva ställas i ett sämre läge än företag i andra länder.

Den höga beskattningen på dessa varor ställer dem också i en svår konkurrenssituation gentemot den skattefria försäljning som sker i de s.k. »tax free shops» på flygplatser, på färjor etc. Konsumenternas ökade rörlighet och den ökade resefrekvensen innebär redan i dag att en omotiverat stor andel av inköpen av dessa hårt skattebelastade produkter sker skattefritt i samband med utlandsresor.

Även om indrivningen av skatten inte är kostsam för statsverket belastar den leverantörerna med avsevärda kostnader.

Starka skäl talar därför enligt motionärernas mening för ett borttagande av den särskilda skatten på kemisk-tekniska preparat.

Även i *motionerna I: 583* och *II: 727* åberopas höjningen av den allmänna varuskatten till stöd för en punktskatteavveckling, men motionärerna avser här försäljningsskatten på guldsmedsvaror.

Under den tid vi haft omsättningskatt har en del punktskatter avskaffats, men på de varor och arbeten en guld- och silversmed utför utgår alltså jämt den 10-procentiga omsen, som nu ytterligare kommer att höjas, plus den 20-procentiga försäljningsskatten och dessutom en särskild kontrollstämpelavgift. Sammanlagt måste alltså nära 40 % läggas på varans pris för att täcka dessa kostnader. Därtill kommer kostnaden för det besvärliga redovisningsförfarandet.

Försäljningsskatt utgår inte för guldsmedsvaror som resande från utlandet har rätt att införa utan erläggande av tull. Personliga smycken räknas som reseutrustning och får enligt gällande bestämmelser införas tullfritt i den mån de »kan antas icke överstiga behovet under resan och omfattar artiklar som vanligen medförs på resor». Någon värdegräns gäller inte. Denna praktiskt taget obegränsade införselrätt för smycken för eget personligt bruk är vad beträffar utomlands bosatta personer grundad på internationella överenskommelser och rekommendationer. Samma regler gäller emellertid även för smycken som i Sverige bosatta personer köper under utlandsresor.

För guldsmedsvaror som inte innefattas i begreppet reseutrustning medges tull- och skattefrihet för resande inom den värderam av 275 kronor som gäller för nyförvärvade varor i allmänhet.

Försäljning av obeskattade guldsmedsvaror har tidigare förekommit på vissa fartygslinjer mellan Sverige och utlandet. I danmarks- och finlandstrafiken har emellertid denna försäljning bringats att upphöra dels genom tillkomsten av de s. k. öresundsreglerna, dels genom överenskommelser som slutits mellan tullverket och berörda rederier.

Nyligen har en av de större sällskapsresearrangörerna i landet startat försäljning av guldsmycken till sina flygresenärer för införsel vid hemkomsten, fri från tull, försäljningsskatt och allmän varuskatt. Man har anledning befara att andra företag i sällskapsresebranschen kommer att följa exemplet. De svenska guldsmedsföretagen, vilkas försäljning belastas av såväl försäljningsskatt som allmän varuskatt, har ingen möjlighet att möta en konkurrens av detta slag.

Det är uppenbart att försäljningsskatten på guldsmedsvaror — i varje fall på smycken — till följd av de liberala tullbestämmelserna för resande inte är effektiv. Skattebortfallet är stort, och de lojala företagen i guldsmedsbranschen lider avbräck. Att skärpa tullbestämmelserna för resande torde inte vara möjligt, liksom ej heller att hindra utförsel av guldsmedsvaror för försäljning på flygplan eller fartyg i internationell trafik.

En betydande smuggling av guldsmedsvaror förekommer dessutom. Den insmugglade kvantiteten kan uppskattas till ca 2 000 kg. Om man för ifrågavarande varor skulle beräkna försäljningsskatt, allmän varuskatt och stämpelavgift skulle summan uppgå till minst 5 miljoner.

Härtill kommer den illojala konkurrensen på marknaden med märkliga prisutbud från företag som saknar hemort i branschen. Det har vuxit upp ett nät av företag som med förbigående av bestämmelserna i försäljningsskatteförordningen konkurrerar med lojala yrkesutövare i branschen.

Motionärerna framhåller de icke önskvärda verkningarna av försäljningsskatten på guld- och silvvervaror, när det gäller konstnärliga arbeten.

Värdet av s. k. ädelsmide bestämmes huvudsakligen av formgivningen och det yrkesskickliga arbetet. I många fall är det fråga om arbeten som utföres i endast ett exemplar. Utarbetandet av idéer och skisser representerar då större delen av den nedlagda arbetstiden. Värdet av själva materialet utgör oftast en obetydlig del av den färdiga produktens pris. Frågan om försäljningsskattens verkningar för det konstnärliga ädelsmidet berördes av bevillningsutskottet i samband med behandlingen av motioner i ämnet vid 1965 års vårriksdag. Utskottet anförde:

Enligt utskottets mening kan det — — — inte anses tillfredsställande att så länge skatten på guldsmedsvaror i övrigt består, helt undantaga ädelsmidet från beskattning. Utskottet vill därför förorda, att i första hand möjligheterna undersökes att skapa särskilda regler för nedsättning av beskattningsvärdet för här avsedda varor. Det torde inte vara uteslutet att med utgångspunkt från den inom guldsmedsbranschen gängse relationen mellan försäljningspris och ädelmetallvärde kunna för ädelsmidet konstruera en reduceringsregel, som medför betydande skattelättnader utan

att inbjuda till skatteflykt. Utskottet förväntar, att detta spörsmål upptas till prövning i samband med departementsbehandlingen av beskattningsmyndigheternas nyssnämnda förslag till författningsändring.

Härmed åsyftades ett förslag av kontrollstyrelsen till ändring av försäljningsskatteförordningen i syfte att komma till rätta med en påtalad skatteflykt på guldsmedsvaruområdet. I samband med framläggandet av ifrågavarande ändringsförslag till 1965 års höstriksdag uttalade departementschefen att den av bevillningsutskottet förordade omläggningen av beskattningen förutsatte överväganden, som då ännu inte hunnit slutföras. Något förslag har ännu inte framlagts.

Slutsatsen av det ovan sagda kan endast bli att försäljningsskatten på guldsmedsvaror bör avvecklas snarast möjligt. Budgetåret 1965/66 inbringade skatten på dylika varor 45,4 miljoner kronor. Härav torde huvuddelen ha fallit på smycken. Vid avveckling av skatten blir den totala minskningen av skatteintäkterna dock mindre än det belopp som försäljningsskatten representerar. I den mån slopandet av skatten leder till att inköp, som allmänheten nu gör i utlandet, i stället kommer att ske i Sverige kommer bortfallet av försäljningsskatten att till en del kompenseras av ökad intäkt av allmän varuskatt och på längre sikt — på grund av ökad lönsamhet inom guldsmedsbranschen — av inkomstskatt.

Med hänsyn till budgetläget anser motionärerna sig emellertid inte kunna förorda en omedelbar avveckling av skatten. Denna bör emellertid avskaffas så snart de statsfinansiella förutsättningarna föreligger.

Utskottet

I motionerna I: 152 och II: 404 hemställs om riksdagsskrivelse med uttalande att Kungl. Maj:t i samband med beredningen av förslag om mervärdeskatt måtte överväga borttagandet av den särskilda varuskatten på tekniska preparat, medan motionärerna i motionerna I: 583 och II: 727 hemställer om riksdagsskrivelse med begäran om avveckling av försäljningsskatten på guldsmedsvaror så snart ske kan.

I princip föreligger alltså den skillnaden mellan dessa yrkanden att försäljningsskatten på guldsmedsvaror föreslås avvecklad så snart det statsfinansiella läget det medger, medan yrkandet i fråga om den särskilda varuskatten endast avser ett önskemål om beaktande av redan kända synpunkter.

Vid en jämförelse mellan de skäl för avveckling som åberopas i dessa motioner framstår argumenten för en avveckling av försäljningsskatten på guldsmedsvaror som starkare än de som åberopats till stöd för motsvarande åtgärder i fråga om den särskilda varuskatten på tekniska preparat.

Utskottet har tidigare uttalat sig för en jämkning av försäljningsskatten till förmån för det konstnärliga ädelsmidet. Detta uttalande har emellertid som motionärerna framhållit ännu inte lett till något resultat. För den regljära guldsmedsbranschen har olägenheterna av den obeskattade resandeförseln av ädelmetallvaror, av guldsuggling och vissa former av illojal skatteundandräkt blivit ytterst besvärande. Härtill kommer att själva skatteformen får anses vara förhållandevis mera betungande för de skattskyldiga än övriga existerande punktskatter. Utskottet är med hänsyn till de redovisade olägenheterna berett att biträda motionärernas uppfattning att en avveckling av försäljningsskatten bör komma till stånd så snart det ekonomiska läget medger detta. Enligt vad utskottet erfarit är frågan f. n. föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, och utskottet anser det med hänsyn härtill inte vara påkallat med särskild riksdagskrivelse i ämnet.

Med det anförda anser utskottet sig ha besvarat yrkandet i motionerna I: 583 och II: 727.

Som utskottet inledningsvis antydde kan de anförda skälen för en avveckling av den särskilda varuskatten på tekniska preparat inte anses väga särskilt tungt. Utskottet finner att man vid denna frågas bedömning måste beakta att åtskilliga av de argument bortfallit, som branschens representanter anförde till allmänna skatteberedningen mot denna skatt. De rent hygieniska artiklarna som schamponeringsmedel och munvårdspreparat har undantagits från skatteplikt, de påtalade olägenheterna av tre olika skattesatser har undanröjts genom införandet av en enhetlig skattesats och den tidigare förekommande tredubbla beskattningen av alkoholhaltiga kosmetiska preparat har ändrats genom borttagandet av omsättningsskatten på teknisk sprit. De principiella skäl för en allmän punktskatteavveckling med hänsyn till dessa skatters konkurrenssnedvridande effekt, som allmänna skatteberedningen påvisade, kan enligt utskottets mening alltjämt anföras i fråga om i första hand försäljningsskatten och pälsvaruskatten men de gör sig inte gällande med samma tyngd i fråga om den särskilda varuskatten. Utskottet anser därför att frågan om en avveckling av sistnämnda skatt, som ger betydande inkomster, främst måste bedömas från statsfinansiell synpunkt. Med hänsyn till vad sålunda anförts och till att utskottet inte finner skäl att uttala sig särskilt för en avveckling av beskattningen av kosmetiska preparat, avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 152 och II: 404.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att följande motioner, nämligen

- 1) de likalydande motionerna I: 152 av herr Gösta Jacobson m. fl. och II: 404 av fru Gärde Widemar m. fl. angående den särskilda varuskatten på tekniska preparat, samt
- 2) de likalydande motionerna I: 583 av herr Stefanson m. fl. och II: 727 av herr Nordgren m. fl. om avveckling av

försäljningsskatten på guldsmedsvaror,
icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.
Stockholm den 4 april 1967

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, Yngve Nilsson, Stefanson, Gösta Jacobsson, Hellebladh, Paul Jansson, Tistad och Stadling; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Gustafson i Göteborg, Vigelsbo, Asp, Andersson i Essvik, fru Nettelbrandt, herrar Eriksson i Bäckmora, Forsberg och Carlsson i Västerås.

Särskilt yttrande

av herrar *Yngve Nilsson, Stefanson, Gösta Jacobsson, Tistad, Magnusson* i Borås, *Gustafson* i Göteborg, *Vigelsbo*, fru *Nettelbrandt* och herr *Eriksson* i Bäckmora, vilka i fråga om motionerna I: 152 och II: 404 anfört följande:

Allmänna skatteberedningen föreslog enhälligt att punktskatterna på s. k. lyxvaror skulle avskaffas i samband med övergång till mervärdeskatt. Beredningen uttalade att de genomsnittligt stegrade inkomsterna och den höjda levnadsstandarden medfört, att konsumtionsvanorna i vårt land numera är så utjämnade, att en särskild beskattning ej längre ter sig påkallad. Syftet med omläggning till mervärdeskatt är bl. a. att få en konsumtionsneutral beskattning i alla de fall där speciella motiv ej kan anföras för ett bibehållande av vissa punktskatter. Så är inte fallet beträffande här ifrågasatt skatt. Vi förutsätter därför att Kungl. Maj:t i samband med beredning av förslag om mervärdeskatt kommer att överväga borttagandet av den särskilda varuskatten på tekniska preparat, varigenom motionernas syfte kommer att tillgodoses.